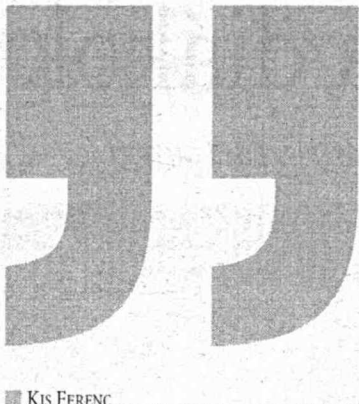

KIS FERENC

Három héttel a választások előtt hogyan látja az erőviszonyokat a két nagy párt között? Mit hozhat a kampányhajrá, melyik oldal tehet szert előnyre április 9-ig?

– Amint ez hónapok óta látszik, és nagyjából jóslni lehetett, az erőviszonyok a két nagy párt között kiegyenlítették. Ugyanakkor azt gondolom, hogy a Fidesznek nagyobb tartalékai vannak a következő három hétre, mint az MSZP-nek, amely különböző elemzők véleménye szerint gyakorlatilag elérte a tartalékai korlátait. Optimista vagyok a Fidesz esélyeit illetően, különösen annak fényében, hogy a kormányzat által jelentős megrendelésekkel kistafírozott cégek is csupán azt állítják, döntetlen körüli az eredmény, vagy egy százalékkal vezet az MSZP.

– A Medián legfrissebb felmérése is egy százalékos MSZP-előnyt mutat a biztos szavazók körében...

– Ez azt jelenti, hogy a valóságban mi vezetünk!

– Miben látja a Fidesz tartalékait?

– Most vasárnap választja meg a kongresszus a kormányfőhelyettes-jelöltünket, bemutatjuk azt a programot is, amelyet a leendő kormányfő és a Fidesz, ha megkapja a választók bizalmát, végrehajtanak. A kampány hátralévő szakasza erről fog szólni, és ez mozgósító erővel bír.

– A kongresszus dönt a kormányfőhelyettes-jelölti pozícióról is, amelyet Mikola István tölthet be. Mi az oka, illetve a célja a pozíció létrehozásának?

– Amennyiben megfelelő felhatalmazást kapunk a választóktól, illetve az ellenzék hozzájárul a kétharmados törvények módosításához – Kiss Péter kancelláriaminiszter legutóbbi nyilatkozatában ettől nem zárkózott el –, akkor olyan kormányserkezeti reformot szeretnénk végrehajtani, amely a minisztériumok jelentős csökkentését, összevonását és azt a kétszintű kormányzást eredményezné, amely Nyugat-Európa egyik államában megfigyelhető. Ez hatékonyabb, a politikai célkitűzések szempontjából erőteljesebb kormányzati munkát tesz lehetővé annál, mint ami Magyarországon meghonosodott. Az alkotmány túlságosan és fölöslegesen köti meg a mindenkori kormányzó erő kezét a tekintetben, hogy milyen szerkezetben kívánja az országot vezetni. Ezen oldani kellene, és ha sikerül, akkor olyan kormányzást képzelünk el, amelyben több fontos csúcsmisztérium egyesít ma különálló tárcákat, amelyeknek persze relatív önállóságukat meg kell őrizniük. Többször elmondtuk, nem csupán a gazdaságot kell emelkedő pályára állítani, hanem lélekben és emberi erőben is gyarapodni kell. Kulturális erőben és biológiai állapotunkat tekintve is egy új szakaszba kellene eljutatni Magyarországot fejlődését. Ehhez felül kell vizsgálni a humán erőforrásokkal való gazdálkodás eddigi módját, és ennek megfelelő helyre kell kerülnie a majdani kormányzásban. Mikola István személye ezt szimbolizálja, az ő kormányfőhelyettes-jelöltként történő megnevezése ennek akar hangsúlyt adni. Egyébként pedig kormányzati szerkezeti reform nélkül is indokolt lehet ez: gondoljunk csak vissza, Kuncze Gábor volt Horn Gyula koalíciós miniszterelnök-helyettese.

– Mikola István személye a kereszténydemokrata irányzatot jelképezi. Ennek lehet üzenetértéke a társadalom felé, nevezetesen az, hogy a Fidesz markáns értékelvű kormányzásra készül?

– Anélkül, hogy Mikola István nevében nyilatkoznék, talán nem követek el hibát, ha elmondom, hogy hívő, keresztény ember. Viszont nem tisztségviselője a Kereszténydemokrata Néppártnak mint partnerpártnak. Ez a döntés nem a KDNP-val való szövetség erősítését szolgálja. Mikola István olyan személyiség, aki a XXI. század viszonyai között képes politikusként is megélni a

maga keresztény értékrendjét, amely nélkül Magyarország legalapvetőbb emberi, lelki, kulturális és gazdasági bajai sem oldhatók meg. Ilyen értelemben tehát van összefüggés a keresztény értékrend és az ő megnevezett pozíciója között.

– Milyen területeken lát problémákat, mik a legfontosabb tennivalók egy új kormány számára?

– Mindenhol csak bajok vannak, nagyon nehéz számba venni ezeket. Nézzük például azt a minisztériumot, amely kívül esik mind a gazdaság, mind a lelki és lélekszámbeli gyarapodás kérdéskörén! Ez a honvédelmi tárca. Ahol nem csupán az a baj, hogy nem vagyunk képesek teljesíteni a szövetségesünk felé vállalt kötelezettségeinket, mivel a magyar gazdaság ma nem képes akkora anyagi erőforrást fordítani a honvédségre, mint amekkorát a csatlakozáskor vállaltunk. Az igaz probléma az, hogy még ezeket a nem kis összegeket is elfecséreljük, elherdáljuk. Egy választópolgár fogalmazott szellemen valamilyen gyűlésen, amikor azt mondta: „a trianoni békediktátum egy fégy-

Ehhez a haderő korszerűsítésén, a permanenssé vált haderőreform lezárásán túlmenően egyfajta erkölcsi, lelki megújulásra is szükség lenne. Mint ahogy nem lesz közbiztonság addig, amíg nem sikerül a rendőrtisztai állomány számára újra világossá tenni, hogy nem a politikai hatalom csicskái, akik parancsszóra elvezetnek egy egyébként állampolgári jogaival a demokráciában természetes módon élő választópolgárt egy gyűlésről csak azért, mert az éppen szónokló miniszterelnök köreit zavarja. Gondolok itt Bégány Attila egyszemélyes néma „gyűlékezésre”, ami rendőri eljárást vont maga után, vagy azokra az egyes demonstrációkkal kapcsolatos rendőri intézkedésekre, amelyek törvénytelenységét ma már bírói ítéletek mondják ki. A rendőröknek az a dolguk, hogy valóban szolgálják és védjék az állampolgárokat.

– Az erkölcsi, lelki megújulásra az oktatáspolitikában talán még nagyobb szükség lenne...

– Valóban, az oktatási tárcánál sem mindössze az a baj, hogy a szerkezeti rom-

már elindultunk felfelé a gyarapodás útján, és egyre több embernek kicsivel napról napra jobb lett. Ez bizakodó országot eredményezett 2002-re, hiszen aki hiit a saját jövőjében, kilátásaiban, az jobbnak ítélte meg a gyerekei esélyeit is, mint amilyen életük a középkorú és az idősebb generációknak volt az elmúlt ötven-hatvan évben. Ez a siker optimizmussal tölthet el bennünket. A természet adta közösségeket kell erősíteni, mert ezek nyújtanak az embernek védelmet és biztonságot. Ezek a család, a faluközösség. Idetartoznak természetesen a történelmi egyházaink is, mint ahogy a nemzet is egy olyan közösség, ami az embernek tartást, biztonságot és a jövőbe vetett hitet adhat.

– Nyilván ezt szolgálja a Fidesz nemzeti programja, amelyről Orbán Viktor pártelnök azt mondta: ez a program hárommillió ember, szemben az „egy ember” programjával, Gyurcsány Ferencével. Mire alapozzák ezt a markáns különbséget?

– Bizonyára sokaknak feltűnt, még a politikai ellenfeleink között is, hogy a Fidesz évek óta próbálkozik azzal – szerintem si-

már csak napok választanak el bennünket a felháborodott hangú publicisztikáktól és tiltakozó aláírásgyűjtésektől, amelyek majd a Népszabadságban, a Magyar Hírlap hasábjain – nem beszélve a Népszaváról – meg fognak jelenni. Ha esetleg mégis elmaradna ez a tiltakozás az ellen, hogy a hatalom első embere ilyen szavakat enged meg magának egy független társadalmi szervezet vezetőjével szemben, a következő néhány napban – amit igazából nem remélek, de ne zárjuk ki a lehetőséget –, akkor valószínűleg arról van szó, hogy talán ők is félnek ettől az embertől és ettől a párttól, ez is egyfajta minősítése a mostani kormányzatnak.

– A Fidesz is követett el hibákat a kampányban, gondolok itt elsősorban az úgynevezett szerzerügyre, amikor adatokat töltöttek le az MSZP egyik internetes oldaláról. Ez nem tett jót a Fidesz megítélésének, egyes komoly nyugati lapok is cikkeztek róla. Mennyire befolyásolhatják az ilyen ügyek a választási eredményt?

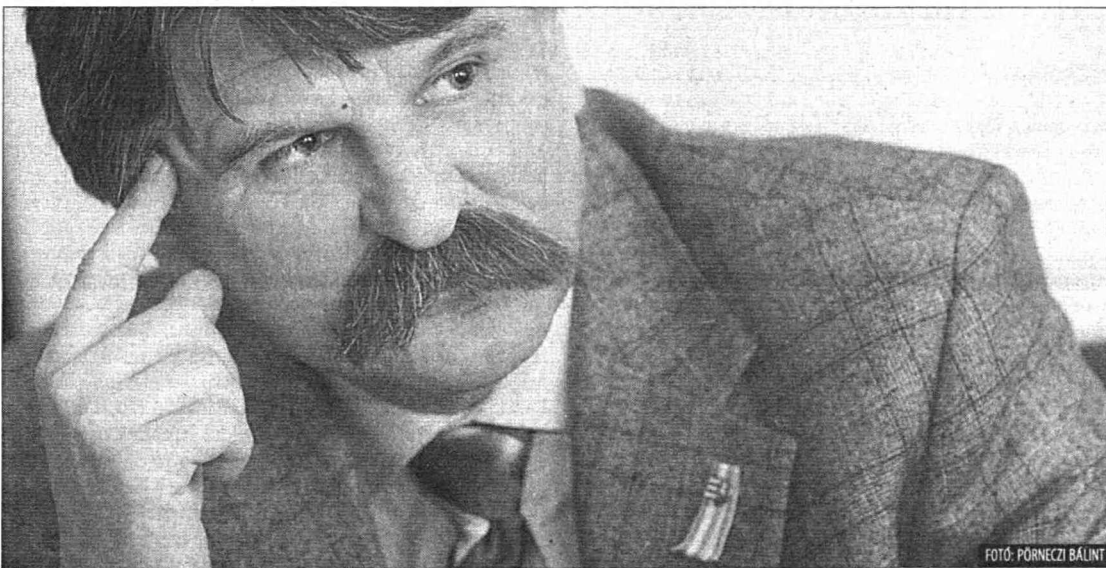
– Hibának tekintem az említetteket, de nem tekintem komoly ügynek. Provokációnak ítélem, amelynek nem mondom, hogy áldozatul estünk, de néhány munkatársunk esetében sikerre vezetett. De jó lenne átgondolni, hogy vajon az embereket ezek az ügyek érdeklik, vagy inkább az, hogy mi lesz a munkahelyükkel, a gyerekeikkel, mi lesz az árakkal, mi lesz a személyes sorsukkal, az egzisztenciájukkal. Mi lesz a jövőjük az elkövetkezendő években, évtizedekben. Pró és kontra, hiszen a másik oldalon is követtek el hasonló hibákat, még ha az természetesen a nemzetközi sajtó működése következtében nem is vert akkora hullámot, mint a miénk. Minél többet beszélünk ilyen ügyekről – a másik oldal kezdeményező megnyilatkozásai okán – ahelyett, hogy az emberek mindennapjait érintő kérdésekről folya a vita, annál inkább növeljük a távolságot a politikai elit, a pártok és a választópolgárok között. Ez is az egyik célja a most kormányzó koalíciónak. Azt gondolhatják, így nagyobb az esélye annak, hogy egy ilyen gyalázatos kormányzati teljesítmény után még az utolsó néhány hétben eséllyel fordulhatnak a választási kampány célegyenesébe.

– Térjünk vissza a holnapi kongresszusra. Régi meghatározó fideszesek szorultak lejjebb az országos listán. Ez egyet jelent a politikai értelemben vett háttérbe szorításukkal?

– Soha nem volt ilyen nehéz azoknak a dolga, akik az országos választmány elé terjesztették javaslatukat az országos és a területi listákra, hiszen 2002-ig többé-kevésbé stabil, a párton belül kialakult formális és informális struktúra, hierarchia döntötte el, ki hová kerül a listákra. Nemi derűvel figyelem azokat az aggódó hangokat, amelyek különböző balliberális orgánmok részéről elhangzanak, s közben krokodilkönnyeket hullajtának azokért, akik úgymond háttérbe szorultak, vagy kiszorultak a következő Országgyűlésből. Ha ugyanazok az elvek határozták volna meg a listaállítását, mint négy vagy nyolc évvel ezelőtt, akkor ugyanezen orgánmok arról írnának, hogy lám-lám, a nagy dérrrel-dúrral beharangozott változás, bővítés, szövetséggé alakulás azt az eredményt hozta, hogy továbbra is a „fiúk” tartják kezükben a pártot, szorossra zárva sorait, és új embert nem engednek be. Ha komolyan vesszük a nyitást, a Fidesz bővítésére irányuló szándékot – mi ezt tettük –, akkor nyilvánvalóan ennek a jelöltek személyében is meg kell mutatkoznia. Rengeteg új arc van a Fidesz jelöltjei között, ami azt is jelenti, hogy egyesek személyes, egzisztenciális érdekeikben sérelmet szenvednek. A Fidesz eddig is arról volt ismert – többek között ez is megkülönbözteti a politikai ellenfeleitől –, hogy képes ezeket a személyes ambíciókat, érdekeket úgy kezelni, hogy az mindannyiunk javára válják. Mi nem a magunk egzisztenciájáért küzdünk elsősorban, hanem azoknak az embereknek a bizalmáért, akiket képviselni szeretnénk a következő négy esztendőben.

Rendszerezés a gyurcsányi hatalmi túlkapás

Kövér László: Félnék az emberek, ez is egyfajta minősítése a kormányzatnak

FOTÓ: PÖRNECZI BALINT

Nem csupán a gazdaságot kell emelkedő pályára állítani, hanem kulturális erőben és biológiai állapotunkat tekintve is új szakaszba kellene eljutatni Magyarországot fejlődését. Ehhez a humán erőforrásokkal való gazdálkodás eddigi módját felül kell vizsgálni, és ennek megfelelő helyre kell kerülnie a majdani kormányzásban – vázolta a Fidesz terveit Kövér László választmányi elnök a lapunknak adott interjújában.

verkezési program volt ahhoz képest, amit Juhász Ferenc az elmúlt négy évben végrehajtott a Magyar Honvédségen.” Nemcsak a szerkezeti leépülés, pusztulás, a létszámbeli fogyás a szembetűnő és aggasztó, hanem az is, hogy hovatovább úgy tűnik, egyesek szeretnék kiirtani azt a szellemiséget a magyar honvédségből – talán március 15-e után érdemes erről is szólni –, ami a honvédség létrejöttékor ebben a fogalomban magában benne volt. Vagyis hogy a katonai pálya a legmagasabb hivatás, amit választhat magának az ember. Ezzel nem kevesebbet, mint a saját életét ajánlja fel adott esetben a közösség, a haza védelme érdekében. A profi hadsereg, ahogy a kormányoldalon kezelik, ma már szellemiségét tekintve inkább egy zsoldoshadsereg, nem pedig egy olyan hivatásos haderő, amelynek tagjai képesek és készek arra, hogy ne adj’ isten, adott történelmi szituációban életük árán is megvédjék az országot.

– Létrejöhet Magyarországon ütőképes, hazaszerető honvédség, amely kizárólag hivatásokból áll?

– Szövetségi rendszerben akár hadsereg nélkül is elvagyunk, hiszen Izlandnak sincs hadserege, de élvezi a NATO védelemét. A probléma az, hogy nincsenek örökön létező történelmi képződmények, tehát amit emberek hoznak létre, azok az intézmények egyik pillanatról a másikra el is tűnhetnek. Magyarország hadseregének minden körülmények között, bármint hoz is a nemzetközi politika öt, tíz vagy húsz év múlva, képesnek kell lennie, hogy megvédje a nemzetet és az ország jelenlegi határait.

boláson túlmenően szakmailag is leépít mindent az óvodától az egyetemig, szembeállítja a szülőt a pedagógussal, a pedagógust a gyerekkel, és a gyereket a szülővel. Hovatovább a pedagógusok már elvesztették a saját szakmájukba vetett hitüket, és hihetetlen mértékben alázza meg nap mint nap őket hol a kormányzat, hol pedig egyes elvadult szülők. Adjuk vissza a pedagógusszakma tekintélyét! Ha nem tartjuk a pedagógust alkalmasnak arra, hogy eldöntse: engedhető-e a gyerek az első osztályból a másodikba, akkor a következő generációk tudatlanok és ostobák maradnak. De talán egyeseknek az a célja, hogy a jövő generációi csak bérmunkásként, szellérként, kiszolgáló segédként dolgozzanak ebben az országban, vagy ha ez nem tetszik, akkor szedjék a sátorfájukat, amint azt a Magyar Köztársaság jelenlegi miniszterelnöke ajánlotta a gyerekeinknek.

– Milyen eszközökkel érheti el egy kormányzat a magyar társadalom lelki, tudati megerősödését?

– Mindenekelőtt ezeknek a területeknek az anyagi rendbetételével. Pénz nélkül természetesen semmi sem érhető el, de a pénz önmagában nem minden. Azt, hogy az emberek mennyire vágnak arra, hogy jól érezzék magukat a saját bőrükben, a falujukban, a munkahelyükön, a szakmájuk köreiben, a hazájukban, arra jó példa az a négy esztendő, amikor mi kormányoztunk, azon belül a millenniumi ünnepségsorozat, az a bő másfél év, ami megváltoztatta az ország hangulatát. Úgy tűnt, hogy túl vagyunk a rendszer-változtatás legszomorúbb, leginkább embert próbáló, nyomorító esztendein, és im-

kerrel –, hogy megszólítsa az embereket a nemzeti petíció aláírás-gyűjtési akciójától kezdve egészen a nemzeti konzultációig, vagy éppen most az Országépítő beszélgetések sorozatával, ami a programkészítést közvetlenül megelőzte. Ki lehet találni okos dolgokat az emberek megkérdése nélkül is, ahhoz viszont nem kell demokrácia. Lehet egy diktatúra is hatékony egy ország modernizálása tekintetében, de abban egyetérthetünk, hogy a jövő semmiképpen nem a modernizáló hajlamú diktátoroké, hanem azé a lehetőség, amelyben az emberek a saját érdekeiket, a saját vágyaikat próbálják meg politikai akarattá formálni. Ma eljutottunk odáig, hogy Gyurcsány Ferenc kiírja: „Van egy ország, van egy ember, van egy program.” Azaz nekünk azt kellene követnünk a következő négy évben, amit ő személyesen jónak lát. Ha valaki esetleg más véleményen lenne, mint például a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara elnöke, aki ennek hangot adott, akkor „megkapja a beosztását”, megkapja a regnáló miniszterelnöktől, hogy jobb, ha beáll a sorba, ahogy az ellenzék vezetőjeként Orbán Viktor is megkapta már, hogy jobb, ha befogja a száját.

– Példátlan eset, amikor egy független szakmai szervezet vezetőjét a nyilvánosság előtt leteremti, megalázza a kormányfő. Hogyan lehetséges, hogy senki nem tiltakozik?

– Talán a hatalom túlkapása láttán az érzékeny jogvédők, a 110 százalékgig demokrata liberális értelmiség még a döbbenettől nem tért magához, és nehezen veszi a levegőt, hogy mit is tudjon mondani erre a valóban példátlan megnyilvánulásra. Szerintem